

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 69 stemmer (KF, V, FP, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grønl.)) mod 55 (S og SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 242:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Reguleringstallet for 1990 og regulering af personfradragets grundbeløb for pensionister).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 10/5 89. Første behandling 18/5 89. Betænkning 26/5 89. Anden behandling 30/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 94 stemmer (S, KF, V, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grønl.)) mod 34 (SF og FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 245:

Forslag til lov om ændring af forskellige skateloove. (Anparter).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 12/5 89. Første behandling 17/5 89. Betænkning 26/5 89. Anden behandling 30/5 89. Tillægsbetænkning 31/5 89).

Der var stillet 6 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Socialdemokratiet kan indstille de af skatteministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse. Herved får vi lukket en risiko for et hul i denne lovgivning. Det synes vi er en meget fornuftig gardering, så vi ikke risikerer at få et nyt marked af en eller anden størrelse til at vokse op på en ny konstruktion.

Derimod stemmer vi imod SF's ændringsforslag. Jeg er helt opmærksom på, at SF har gjort sig anstrengelser for at lave en begrænset løsning, som løb ud af sig selv. Hvis Folketinget besluttede at lave undtagelser i den lovgivning, der ligger, ville vores opgave være at foretage en politisk vurdering af hvert eneste projekt. Det ville være et naturligt krav for øvrige projekter, hvor man også er langt fremme, og det ville være en helt igennem uhensigtsmæssig måde at lave lovgivning på. Folketinget ville ikke være egnet til at foretage en sådan vurdering. Der ligger under overfladen vel en 3-4 mia. kr.s anparter, og jeg må indrømme, at jeg synes, jeg er lidt ked af, af SF ikke også i forhold til det problem, der selvfølgelig altid er, når der skal trækkes en streg, har været parat til at tage et medansvar for at trække den streg, når vi grundlæggende er enige om det indgreb, der laves.

Når vi med god samvittighed stemmer imod SF's ændringsforslag, er det også, fordi vi i en aftale med regeringen har fået lagt skelettet til en løsning af vindmøllernes fremtidige finansiering. I den sammenhæng skal æres den, der æres bør, og det er ikke mindst energiministeren og den socialdemokratiske energipolitiske ordfører, hr. Poul Nielson, der skal have takken for, at det er lykkedes. Jeg synes, det er glædeligt, og det er meget tilfredsstillende, at det er lykkedes at få skabt enighed om, at der skal laves en sådan ordning. Det er klart, at der er nogle endelige udformninger af reglerne, som står tilbage, men det, der ligger fast, er, at en sådan ordning skal kunne laves med en både kortsigtet og langsigtet finansiering på op til en

[Stavad]

halv snes år, at man skal kunne finansiere ca. 80 pct. af investeringen i vindmøllen, og at der tages udgangspunkt i en ramme på ca. 750 mio. kr., som eventuelt kan være inden for den eksisterende ramme for eksportkreditter.

Der er altså taget højde for det problem, som vi ved første behandling var enige om vi burde bruge kræfter på. Jeg synes, der er grund til at notere med stor tilfredshed, at det er lykkedes. Der er grund til at takke for et godt samarbejde om løsningen af det problem. Jeg er sikker på, at det samarbejde vil kunne fortsætte også ved den endelige udmøntning, så vi i løbet af rimelig kort tid endeligt kan fastlægge, hvordan finansieringsordningen skal se ud, så branchen også har sikkerhed for at kunne disponere med det brede flertal, der er i Folketinget bag det. Jeg vil da godt glæde mig over, at det er en løsning, som også SF har tilsluttet sig.

Jens Thoft (SF):

Forslaget om indgrebet imod anparter er under udvalgsbehandlingen blevet bedre, ingen tvivl om det. Der er skabt sikkerhed for en finansieringsordning fra den 1. januar 1990 for vindmøllerne, og gennem ændringsforslag har skatteministeren i øvrigt yderligere stoppet et enkelt hul helt fint. SF skal nok stemme for disse ændringsforslag.

SF havde gerne set en finansieringsordning, som kom til at omfatte ikke bare vindmøller, men vedvarende energianlæg generelt set. Vi blev aldrig inddraget i forhandlingerne. Det beklager jeg, for egentlig var det SF, der startede med at spille ud med hensyn til indgrebet over for anparter, og det var også SF, da forliget om anparterne blev fremlagt, der kritiserede det for at have solgt vores vindmølleindustri undervejs.

Jeg er glad for, at forligspartierne er blevet enige om, at man bør sikre en finansieringsordning for vindmøller, ingen tvivl om det. Jeg vil dog gerne understrege, at havde SF ikke blandet sig i denne sag, var der – som fru Pia Gjellerup startede med at sige i fjernsynet – ikke blevet rørt et komma.

Indtil finansieringsordningen er bragt på plads, bør de vedvarende energianlæg have mulighed for at få dispensation, og det er det, SF har fremsat forslag om. Derfor er vi helt enige i de bemærkninger, energiministeren fremsætter i betænkningen.

Men det løser ikke hele problemet, der bliver et finansieringshul, og for at sikre, at der ikke bliver noget, fremsætter vi forslag om en ordning. Her vil jeg gerne understrege – og det er til hr. Stavad – at den ordning ikke omfatter alle de anparter, som var under salg her i sommermånederne. Den omfatter kun vedvarende energianlæg indtil den 1. januar 1990, og det forudsætter, at anlæggene er opført inden den 1. januar 1991. Det er altså en særdeles målrettet og begrænset dispensation, som berører lige præcis den gruppe, som energiministeren og Socialdemokratiet er blevet enige om bør begrundes, nemlig de vedvarende energianlæg.

Nu beklager jeg, at energiministeren og Socialdemokratiet tror, at vindmøller er den eneste slags vedvarende energianlæg, det er det desværre ikke. Men skidt med det, intentionerne har dér været gode nok.

Jeg vil yderligere understrege, at med SF's forslag løser vi de problemer, som der har været i forbindelse med det halmfyrede fjernvarmeværk i Neksø på Bornholm. Jeg har bemærket, at en række ordførere, bl.a. hr. Aagaard og hr. Niels Anker Kofoed, har hældt vand ud af ørerne om, at vi burde gøre en særlig indsats for at redde dette fjernvarmeværk i Neksø. Jeg har også forstået, at både hr. Niels Anker Kofoed og hr. Aagaard nu vil stemme SF's ændringsforslag ned.

Men for at der ikke skal være tvivl om, hvad ændringsforslaget handler om, vil jeg gerne bede skatteministeren bekræfte, at forslaget betyder, at de problemer, der er omkring Neksøfjernvarmeværket, er løst.

Jeg håber altså som sagt, at regeringen vil støtte SF's ændringsforslag, og finder det i øvrigt en lille smule barokt og paradoksalt, og hvad jeg i øvrigt kan sige, at SF skal stille ændringsforslag til et anpartsindgreb, som er SF's hjertesag, for at lempe det, for vi synes, at den borgerlige regering griber ind med vold og magt. Det er dog en fuldstændig paradoksal situation, og jeg håber derfor, det er muligt at formå de borgerlige partier til at besinde sig bare en lille smule, således at vi redder hele den store eksportindustri, som de vedvarende energianlæg udgør.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Jens Thoft i,

[Stavad]

at SF's måde at reagere på i denne sag har været – jeg tror, hr. Jens Thoft selv karakteriserede det som – absolut paradoksal. Det er en karakteristik af den måde, hvorpå SF tager konsekvensen af det, som de går rundt og siger, og som jeg er fuldstændig enig med hr. Jens Thoft i. Jeg synes, det ville være nyttigt, hvis hr. Jens Thoft tog konsekvensen og lod være med at opføre sig paradoksalt, så man forholdt sig svarende til de festtaler, man holder ude i forsamlingshusene, i stedet for at stille sig op her som den, der kan løse alle problemer med en lovgivning, der ikke kommer til at fungere.

Jeg har noteret mig, at hr. Jens Thoft har skrevet lange artikler om, hvor meget man burde lempe i anparterne, så de kunne fortsætte, men det har vi været uenige i. Derfor er jeg også glad for, at der har været et flertal i Folketinget, som har haft ryggrad til at foretage det, der var nødvendigt, og trække den streg, der var nødvendig.

Så var der diskussion om, hvem der startede diskussionen om vindmøllerne. Det er egentlig temmelig uinteressant, når man kan glæde sig over til sidst, at det er lykkedes.

For at det ikke skal lykkes hr. Jens Thoft at vildlede i den sag, er der i hvert fald ingen tvivl om, at inden hr. Jens Thoft overhovedet havde fået læst vores forslag ordentligt igennem, var jeg ude i pressen og sige, at det problem skulle løses. Hvis hr. Jens Thoft lyttede til Radioavisen søndag eftermiddag, efter at vi havde præsenteret forslaget, blev det sagt meget præcist. Det samme gjorde energiministeren.

Når hr. Jens Thoft henviser til en udtalelse af fru Pia Gjellerup i TV-avisen om, at der ikke blev rettet et komma, var det i forhold til undtagelser i anpartslovgivningen. Hvor er det komma rettet, hr. Jens Thoft? Vi har sagt hele tiden, at problemet skulle løses, men det skulle ikke løses ved, at vi lukkede flere anparter ud på markedet og sænkede den danske skattemoral yderligere, når vi samtidig siger, at det problem vil vi have løst. Derfor har der været konsekvens i det, vi har gjort, og det, vi har lovet, har vi holdt.

Når vi siger, at der skal været lavet en aftale her senest med virkning fra 1. januar 1990, tror jeg, det vil lykkes os at få den på plads inden, og at der inden kan ligge en aftale også, så man ved, hvad man har at rette sig efter.

De aftaler om levering, der bliver indgået fra nu af og frem til nytår, vil først kunne foretages i 1990 og fremover, og derfor vil det fuldt ud kunne dække det marked, som hr. Jens Thoft forsøger at samle op med sit forslag, som giver en masse problemer. Skulle vi nu ikke i fællesskab få denne sag løftet på en fornuftig måde, så vi i fællesskab kan sige, at vi med forskellige udgangspunkter, men hvor S og SF egentlig har været meget enige, indtil vi når strengen og realiteterne, har nået en lødning, vi kan være tilfreds med? At det er et bredt flertal i Folketinget, der vedtager den, synes jeg er glædeligt.

Aagaard (KF):

Fra konservativ side skal jeg gøre gældende, at vi er særdeles tilfreds med, at det omkring eksporten af vindmøller er lykkedes at få et fornuftigt resultat. Jeg skal ikke gå nærmere ind i substansen. Hr. Stavad har redegjort for forslagens muligheder. Vi er af den opfattelse, at det er vigtigt, at vi forsøger at fastholde de muligheder, som den teknologi og den forskning, der har været på dette område, åbner mulighed for med hensyn til en væsentlig eksport, og sikrer, at i hvert fald finansieringen ikke bliver det, der vælter et sådant læs.

Det er også i det lys, jeg skal gøre en enkelt bemærkning om Neksøprojektet. Jeg mener bestemt ikke, at det er os, hr. Jens Thoft, der hælder vand ud af ørerne; jeg er tværtimod lidt overrasket over den stillingtagen, som hr. Jens Thoft isoleret har taget til disse projekter. Når vi især har interesseret os for dette projekt, skyldes det, at det var et projekt, der var påbegyndt, før vi herinde begyndte at tale om indgreb på anpartsområdet, og at der var et ret så væsentligt antal anparter, som en gruppe entreprenører ville stå med garantihæftelsen for og dermed få en likviditetsbelastning i en periode.

Vi er også under udvalgsarbejdet blevet bestyrket i, at det pågældende projekt ser ud til at få en betydelig hurtigere overskudsgivende karakter og dermed letter på den situation, som de pågældende entreprenører vil komme i.

Det, der står tilbage, er, at vi har haft ryggrad – som jeg tror hr. Stavad udtrykte det – nok til ikke at give mulighed for, med en enkelt undtagelse, at en række andre projekter med samme begrundelser kunne anmode om dispensation. Derfor er vi tilfreds med, at forslaget nu foreligger i den affattelse, som det har her.

Skrumsager Skau (V):

Også Venstre er enig i den løsning, vi har fundet for vindmøller, og især, at det drejer sig om eksport – og jeg understreger: eksport af vindmøller. Vi føler i Venstre, at det har meget stor betydning for vores virksomheder, som producerer vindmøller, at de kan fortsætte på eksportmarkedet. Det er godt, at vi ikke går videre med det forslag, som vi begyndte med i Folketinget på anpartsområdet, og som åbner for nye anparter på vindmølleområdet.

Venstre er også enig i det ændringsforslag, som er stillet af skatteministeren, således at vi får udlejningsaktiver med i ordningen. Det føler vi giver en god balance.

Vedrørende SF's forslag siger det sig selv, at Venstre vil afvise det. Vi vil stemme imod, fordi det er en opløsning, og fordi det vil give en hel masse nye komplikationer.

Man kan også sætte spørgsmålstegn ved det, hr. Jens Thoft kalder vedvarende energianlæg, når vi taler om halm og om flis. Mig bekendt er det produkter, som ikke er meget anderledes end og har den samme oprindelse som kul.

Elisabeth Arnold (RV):

Også Det Radikale Venstre skal udtrykke tilfredshed med det udseende, som dette anpartsindgreb har fået efter at have været behandlet i udvalget. Vi er godt tilfreds med, at energiministeren og Socialdemokratiets energipolitiske ordfører har været handlekraftige og har sørget for at få en garanti for en finansieringsordning for vindmøllerne.

Derimod kan vi ikke støtte SF's ændringsforslag, men vi havde gerne gjort det. Vi har megen sympati for det projekt, som ændringsforslaget i virkeligheden beskæftiger sig med, men vi må også sige, som flere andre ordførere har gjort, at hvis vi dispenserer på et enkelt område og lader anpartsfinansieringen fortsætte på enkelte for os sympatiske projekter, kan vi ikke stå distancen, hvis der kommer folk fra andre projekter og siger, at de også gerne vil undtages, fordi de også er støtteværdige og også har stor betydning for det lokale miljø og for beskæftigelsen i området osv. osv. Derfor er vi nødt til at sige, at anpartsfinansieringen for den slags ting må holde op, og så må vi håbe, at de entreprenører, som har givet garanti for projektet, vil kunne klare, hvis der skulle komme problemer med garantistillelsen. Som sagt er vi glade for, at det er gået, som det er.

Om vindmøllerne vil vi sige, at det er godt, at man har fået fjernet anpartsfinansiering for vindmøller og i stedet for har skabt en mere regulær finansieringsform, som forhåbentlig kan være til gavn for denne eksportgren og hjælpe på beskæftigelsen også i denne sektor.

Bente Juncker (CD):

Der står i betænkningen, at Centrum-Demokraterne vil redegøre for deres stilling til ændringsforslagene.

Jeg skal på Centrum-Demokraternes vegne sige, at vi vil stemme nej til regeringens ændringsforslag, fordi vi synes, de er udtryk for en skærpelse. Den socialdemokratiske ordfører sagde nok så smukt herfra, at nu lukkede man et hul. Det har vist sig gang på gang, at hver gang man gjorde det, kom der et nyt.

Så er der SF's ændringsforslag. SF har det meget besværligt i denne tid, hvor regeringen har overtaget SF's politik på anpartsområdet, men SF har fundet en lille niche her, og vi vil undlade at stemme til SF's ændringsforslag med den bemærkning, at Centrum-Demokraterne ønskede en generel dispensation indtil 1. januar 1990 for alle de anpartsprojekter, som svømmer rundt, og hvori folk har tabt en masse penge.

Glistrup (FP):

Fru Bente Juncker nævnte, at der i betænkningen var kommet til at stå det, som det efterhånden er sædvane herinde, at man vil redegøre for sin stilling ved tredje behandling. Jeg vil lige nævne, at vi for fremtiden vil ændre ordet »redegøre« til »meddele«, sådan at vi kan klare os med at trykke på knappen i stedet for at skulle rende herop.

Men efter at have hørt fru Bente Junckers tale ville jeg bare gerne have gået op og sagt, at alt det, Centrum-Demokraterne sagde, var Fremskridtspartiet helt enige i. Men det viste sig desværre, at der kom en enkelt sætning sit sidst, hvor vi er uenige med Centrum-Demokraterne. Når Centrum-Demokraterne siger, at man gerne vil have udsat ikrafttrædelsen, ganske som Fremskridtspartiet gerne vil have udsat den, og man så tilføjer, at det ville man have gjort generelt, og derfor vil man ikke stemme ja til SF's ændringsforslag, fordi SF's ændringsforslag kun angår en del af helheden, skal man da være lykkelig for, at ved vedtagelse af SF's ændringsforslag får man dog nogle med.

[Gillstrup]

»Fly skreg de, hver som ved et skjul.« Hvis der bare er nogle, der kan flygte væk fra den ondskab, som flertalspartierne her udfolder i salen, skal vi da være glade på deres vegne. Derfor vil jeg henstille til Centrum-Demokraterne, at de følger Fremskridtspartiet logisk efter deres egen opfattelse og stemmer ja til ændringsforslag nr. 6.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti støtter det ændringsforslag, der er stillet af skatteministeren. Jeg synes, det er udtryk for en god og rigtig præcisering af det, der i forvejen lå i lovforslaget, som vi også støttede, hvad jeg har meddelt tidligere.

Jeg kan ikke lade være med at filosofere lidt over SF's holdning. Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg har hørt SF's ordfører, hr. Jens Thoft, polemisere mod skattetænkning, skattefiduser og anpartsfiduser, og hvordan sprogbroen ellers har været. Så oplever vi altså her, at SF vil åbne nye spekulationsmuligheder, for det er jo reelt det, der ligger i ændringsforslaget.

Vi vil ikke gå i SF's fodspor og åbne for skattetækningsmuligheder, så vi vil afvise SF's ændringsforslag.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det er selvfølgelig en meget interessant diskussion, der har været om ophavsretten til den formulering, der er i betænkningen vedrørende vindmøller. Det afgørende er imidlertid, at der er indgået en aftale mellem regeringen og Socialdemokratiet om at drøfte nogle finansieringsmodeller for vindmøller. Det er nogle drøftelser, der vil finde sted herefter.

Det afgørende i denne forbindelse er, at der ikke er indsat nye særregler i skattelovgivningen, som skulle undtage vindmøller eller andre vedvarende energianlæg. Det er netop den type særregler, som gang på gang komplicerer skattelovgivningen, og det er en stor lykke, at der er fundet en løsning på dette særlige problem, uden at vi skal belaste skattelovgivningen med det.

SF har stillet et ændringsforslag, som går ud på, at der laves en midlertidig undtagelsesbestemmelse for vedvarende energianlæg. Jeg stiller mig fuldstændig uforstående over for SF's ændringsforslag. Man kunne stille det spørgsmål: Hvorfor netop – og kun – vedvarende energianlæg? Det ville, som forskellige ord-

førere har været inde på, indebære, at man i hvert enkelt tilfælde skulle sidde og vurdere, om det nu var et sympatisk og støtteværdigt projekt, der skulle have en undtagelse. Det ville udløse en række kontrolproblemer for skattemyndighederne, som jeg finder det fuldstændig urimeligt at lægge ind i denne lovgivning.

Når man har lyttet til, hvor heftigt hr. Jens Thoft har krævet, at der skulle sættes ind imod det, som hr. Jens Thoft kalder skattetænkning, kan det undre, at hr. Jens Thoft alligevel ikke vil være med, når der så fremsættes et forslag, som netop går ud på at ændre anpartsreglerne, men det må skyldes, at konsekvenserne i deres helhed først da er gået op for hr. Jens Thoft. Man kan ikke helt frigøre sig fra en fornemmelse af, at hr. Jens Thoft har lettet sig fra den lune hængekøje, er kommet ud af den og nu oplever den barske virkelighed. Det skal vi i hvert fald tage i betragtning, når vi andre gange hører hr. Jens Thoft så heftigt kræve en indsats imod det, hr. Jens Thoft kalder skattetænkning.

Jeg skal blot runde det af med at sige, at med den udformning, indgrebet får med de ændringsforslag, der nu er udsigt til bliver vedtaget, er der fundet en meget afbalanceret model for et indgreb, som alene rammer de rent skattemæssige anpartsprojekter. Det er et indgreb som sikrer, at der fortsat kan finde anpartsinvestering sted i økonomisk rentable projekter, og det er et indgreb, som betyder, at der fortsat kan tilføres risikovillig kapital fra den del af befolkningen, som ønsker at placere penge i sådanne projekter. Men det er et indgreb, som bidrager til, at denne risikovillige kapital ledes over i driftsøkonomisk rentable projekter.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Efter at skatteministeren og hr. Kofod-Svendsen har haft ordet, kan jeg frygte, at SF's folketingsgruppe indkalder til fornyet gruppemøde, for er det virkelig korrekt, at SF har været med til at åbne en ladeport for nye omgælsesmuligheder? Det vil jeg gerne understrege at der ikke er tale om. SF har ikke ændret holdning i denne sag, siden vi i efteråret fremlagde vores indgreb over for anpartsfiduserne, og det ved hr. Stavd også godt.

I det indgreb undertog vi af beskæftigelses- og miljøhensyn udtrykkeligt skibsværfterne og vedvarende energianlæg. Derfor er der ikke ta-

[Jens Thoft]

le om, at SF har indtaget nogen som helst ny holdning, og der er naturligvis ikke tale om, at vi ønsker at åbne for – hvad var det, ministeren sagde? – talrige kontrolmæssige problemer. Nu ved vi jo alle sammen, at hver gang der er noget, der ikke passer skatteministeren, er der ikke ende på alle de kontrolmæssige, og jeg ved ikke, hvad der skal være af regler, som skal tilpasses for, at tingene duer. Men i samme øjeblik han opdager, der er flertal, plejer han at finde en løsning på det. Sådan er vilkårene jo.

Jeg vil gerne understrege, at det naturligvis ikke har været SF's hensigt, men af miljømæssige og beskæftigelsesmæssige hensyn har vi fundet det rigtigt at have nogle dispensationer – dispensationer, som jeg også har oplevet at Socialdemokratiet og regeringen synes er rimelige.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Skatteministeren havde en formulering, som kunne misforstås. Jeg er helt sikker på, vi ikke er uenige om, hvad der menes, for det står ganske klart i betænkningen. Men skatteministeren sagde, at der var opnået enighed om en aftale mellem Socialdemokratiet og regeringen om, at man skulle drøfte en finansieringsmodel for eksport af vindmøller. Det, der står i betænkningen, er:

»Der er enighed om, at regeringen med virkning fra senest 1. januar 1990 tilvejebringer en finansieringsordning til gavn for dansk vindmølleeksport.«

Og derefter er der en kort beskrivelse af, hvilke elementer en sådan ordning skal indeholde. Og det er klart, vi skal drøfte det. Men det er også klart, at den drøftelse skal ende med, at vi tilvejebringer en sådan ordning. Det er jeg sikker på der ikke er nogen uenighed om, og er det tilfældet, er der ingen, der behøver at tage ordet for at bekræfte det.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Over for hr. Jens Thoft vil jeg oplyse, at når Fremskridtspartiet stemmer ja til det af ham stillede ændringsforslag, beror det netop på, at vi finder, at den analyse, skatteministeren gav af det ændringsforslag, er korrekt – måske lidt underdrevet, men bevares, når man er minister,

må man jo være lidt forsigtig i sin sprogbrug. Vi andre kan måske, indtil vi bliver ministre, tillade os at udtrykke os lidt mere bramfrit af og til. Men det er altså en fuldstændig rigtig analyse, som landets skatteminister kom med. Og hvis hr. Jens Thoft tager ændringsforslaget tilbage, agter vi at genoptage det.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1–5
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6
forkastedes, idet 33 stemte for, 80 imod; 6 stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Jens Thoft (SF):

Nu er SF's ændringsforslag, som lukkede hullet fra i dag og frem til 1. januar, altså nedstemt. Og nu synes jeg, det er helt afgørende, at vi får svar på det spørgsmål, hr. Stavad stillede skatteministeren.

Jeg vil bede skatteministeren om at bekræfte, at det er regeringens bestemte hensigt at afklare de præcise regler for vindmøllefinansieringen inden udgangen af juni måned. Vindmølleindustrien har krav på at vide helt præcist, om de er købt eller solgt. Kan vi få et sådant svar fra skatteministeren?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Selv om det skulle være unødvendigt at bruge taletid på det, læser jeg da gerne op, præcis hvad der står i betænkningen:

»Der er enighed om, at regeringen med virkning fra senest 1. januar 1990 tilvejebringer en finansieringsordning til gavn for dansk vindmølleeksport.«

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil herefter spørge energiministeren, om han finder det tilstrækkeligt, at man først fra 1.

[Jens Thoft]

januar 1990 tilvejebringer en ordning. Har hr. Stavad ikke ret, når han netop i sin ordførertale i forbindelse med ændringsforslagene lagde megen vægt på, at der nu bliver tilvejebragt en finansieringsordning, og at han forventede, denne finansieringsordning kom på plads meget hurtigt? Jeg vil gerne sikre mig, at energiministeren har den samme forventning som hr. Stavad, nemlig at disse spørgsmål bliver afklaret meget hurtigt.

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen):

Jeg synes, det er understreget mange gange, at ordningen skal være på plads senest 1. januar 1990. Men det er klart, at vi arbejder så hurtigt, som vi overhovedet kan, med at få sagen på plads.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg har forstået energiministerens tilsagn således, at han forventer, at man er i stand til at tilvejebringe finansieringsordningen i løbet af sommeren, og på den baggrund agter SF at støtte indgrebet mod anparter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 97 stemmer (S, KF, SF, V, RV, KRF og Steenholdt (Grønl.)) mod 21 (FP og CD).

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Jeg skal foreløbig forbigå den under pkt. 10 på dagsordenen opførte sag, der er tredjebehandling af lovforslag nr. L 58 A. Den vil sammen med den under pkt. 5 på dagsordenen opførte sag, tredje behandling af lovforslag nr. L 150, blive behandlet til sidst i dagens møde.

Man gik herefter til dagsordenens punkt 11, der var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om ændring af lov om dyreforsøg.

Af justitsministeren (H. P. Clausen).

(Fremsat 25/1 89. Første behandling 3/2 89. Betænkning 26/5 89. Anden behandling 30/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ebba Strange (SF):

Jeg skal på udvalgets vegne meddele, at Retsudvalget, efter at lovforslaget ved anden behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, har behandlet dette i et møde.

Herefter kan jeg oplyse, at et flertal – Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget – indstiller lovforslaget til vedtagelse i den affattelse, hvori det foreligger efter anden behandling, mens et mindretal – Det Konservative Folkeparti, Venstres, Fremskridtspartiets og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget – vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved dets tredje behandling.

Erling Christensen (S):

Jeg synes, det er overraskende og kedeligt, at dette lovforslag, som det foreligger nu efter andenbehandlingen, ikke støttes af de tre regeringspartier. Det betyder efter min mening, at regeringen er ligeglad med, om en gældende lov fungerer efter sin hensigt eller ej.

Når kun de offentligt ansatte medlemmer af Dyreforsøgsrådet kan få dækket deres omkostninger ved at deltage i rådets virksomhed, fungerer rådet ikke. De øvrige medlemmer af rådet – alle i øvrigt udpeget af justitsministeren og ikke af organisationer – får ikke dækket deres tabte arbejdsfortjeneste og kan derfor ikke deltage i rådets arbejde. Hvis lovforslaget vedtages, som det foreligger nu, giver det Dyreforsøgsrådet mulighed for fuldtalligt at genoptage det vigtige dyrebeskyttelsesarbejde, som det gør.

Jeg synes, det er betænkeligt, at en regering påtager sig det ansvar, det må være ikke helt og